

Komentár evanjelia na nedeľu 11. týždňa v Cezročnom období (cyklus B): večné ovocie svätosti

Komentár na nedeľu 11. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie.“ Ježiš chce zasiať do tých, ktorí ho počúvajú, túžbu mať život, ktorý je oživený jemným pôsobením Ducha Svätého.

Evanjelium (Mk 4, 26-34)

Ježiš povedal zástupom:

„S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie. Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase. A keď úroda dozreje, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“

A pokračoval: „K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo, alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko. Keď ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyháňa veľké konáre, takže v jeho tôni môžu hniezdiť nebeské vtáky.“

V mnohých takýchto podobenstvách im hlásal slovo podľa toho, ako boli schopní počúvať. Bez podobenstva

im ani nehovoril. Ale svojim učeníkom v súkromí všetko vysvetlil.

Komentár

Ježiš má pred sebou zástup. Mnohí z tých, ktorí ho počúvajú, sú pravdepodobne ľudia, ktorí pracujú na poli a žijú z plodov svojej práce. Preto, ako čítame na konci úryvku, Ježiš k nim hovoril tak, ako tomu mohli porozumieť.

Pán však nechcel, aby rozumeli len z intelektuálneho hľadiska: chcel ich naplniť nadšením pre posolstvo, ktoré sa im snažil odovzdať, aby pochopili, že to, čo počúvajú, je určené na to, aby sa stalo životom.

Aký je sen rozsievачa? Nepochybne vidieť, ako to, čo zasial, prináša ovocie. Preto chce Ježiš zasiať do tých, ktorí ho počúvajú, svätú túžbu

mať plodný život. Chce do nich zasiať túžbu po svätosti, po plnohodnotnom živote.

Preto trvá na tom, že semeno sa rodí a rastie bez toho, aby rozsievateľ vedel ako. Pán nám chce pripomenúť, že naše skutky, keď ich konáme v spojení s Bohom, keď hľadáme jeho slávu, nikdy nezostanú neplodné. Svedectvo Svätého písma je v tomto ohľade jednomyseľné: keď pracujeme z lásky k Bohu, vždy, vždy sa dostaví ovocie. „Moji vyvolení sa nebudú namáhať nadarmo“ (Iz 65, 23); „Preto, moji milovaní bratia, buďte pevní, neochvejní, vždy kráčajte vpred v Pánovom diele, lebo viete, že vaša práca v Pánovi nie je márna“ (1 Kor 15, 58).

To je totiž jedna z veľkých výziev našej viery: plynutie času, otupenosť našej každodennej práce, zdanlivý nedostatok pokroku v našom duchovnom živote. Preto nás Ježiš

chce povzbudiť, aby sme sa nevzdávali, aby sme nezabúdali, že Duch Svätý pôsobí v našich dušiach bez toho, aby sme si to uvedomovali, a robí náš život plodným bez toho, aby sme vedeli ako. Naša viera sa tak často musí pretaviť do húževnatej vytrvalosti: „svojou vytrvalosťou zachránite svoje duše“ (Lk 21, 19).

Ale Ježiš sa pri tom nezastavuje: chce, aby sme prinášali ovocie, a to hojné ovocie (porov. Jn 15, 5). Preto vyzdvihuje obraz horčičného zrnka, ktoré vyrastie na najväčší strom a vypustí veľké konáre.

Na dôkaz toho, že toto Pánovo pozvanie je skutočnosťou, stačí pozrieť sa na životy svätých: máme mnoho príkladov života, ktorý zdanlivo prešiel bez povšimnutia ich súčasníkov, ale ktorý zanechal hlbokú stopu a ovocie, ktoré stále trvá. Či nás ešte stále neživí učenie svätého Augustína a svätého

Tomáša? Či nás ešte stále netešia spisy svätej Terézie a svätého Jána od Kríža? Či nás ešte stále neohuruje príklad odvážnych mladých ľudí, ako boli mučeníci svätý Tarcisius a svätá Mária Goretti? Boli ako horčičné zrnká: životy, ktoré boli v očiach mnohých bezvýznamné, ale ktoré aj dnes umožňujú mnohým prísť a zahniezdiť sa v ich tieni.

Tak, ako pri mnohých iných príležitostiach, Ježiš nás chce povzbudiť, aby sme sa nebáli svätosti. Boh Otec je roľník (porov. Jn 15, 1), ktorý chce, aby sme mali plodný život. Tento evanjeliový úryvok preto môže byť úžasnou príležitosťou otvoriť doširoka dvere nášho srdca Duchu Svätému, ktorý naplní večnou hodnotou každý náš skutok, aj ten najobyčajnejší a každodenný, ak ho konáme s láskou.

Stačí si spomenúť na život svätej Márie a svätého Jozefa: dve skromné

semienka, ktoré Boh chcel zasadiť v Nazarete, ktoré prinášali, prinášajú a budú prinášať hojné ovocie po celú večnosť a v ktorých tieni odpočíva celá univerzálna Cirkev.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Prabhjits - Getty Images

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-to-11/> (25.03.2025)